

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1648/2015
27.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., кога заступа Вера Лекић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ..., „ВВ“ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 626/15 од 11.05.2015. године, у седници одржаној дана 27.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 626/15 од 11.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 8П1-293/12 од 03.02.2015. године: 1) обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде на раду исплати и то на име смањења опште животне активности износ од 64.000,00 динара, на име физичких болова износ од 80.000,00 динара, на име страха износ од 64.000,00 динара са затезном законском каматом на наведене износе почев од 03.02.2015. године као дана пресуђења до исплате; 2) тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете преко досуђених износа из става 1. пресуде до тражених износа од 180.000,00 динара на име смањене опште животне активности, 100.000,00 динара на име физичких болова и 80.000,00 динара на име страха, одбијен је као неоснован; 3) тужбени захтев тужиоца да му тужени на име нематеријалне штете за душевне патње ради повреде угледа и части због неосновано вођеног спора због крађе мотора исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2015. године до исплате, одбијен је као неоснован; 4) обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 131.420,00 динара а захтев за накнаду трошкова преко досуђеног износа одбијен је као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 626/15 од 11.05.2015. године: жалбу туженог делимично усвојио и наведену првостепену пресуду преиначио тако што је захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете на име умањења животне активности у износу од 64.000,00 динара, на име физичких болова преко износа од 72.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко износа од 48.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2015. године до исплате одбио; преиначио одлуку о трошковима парничног поступка преко износа од 111.700,00 динара и захтев тужиоца одбио; жалбу туженог у преосталом делу и жалбу тужиоца одбио и првостепену пресуду у преосталом делу потврдио; обавезао тужиоца да туженом на име накнаде жалбених трошкова исплати износ од 6.000,00 динара и одбио захтев тужиоца за накнаду жалбених трошкова.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 407. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14).

Врховни касациони суд је, испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. и 407. став 2. ЗПП, обзиром да је тужба у овом спору поднета 28.12.2012. године, те да је првостепена пресуда преиначена наведеном другостепеном пресудом и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју указује тужилац обзиром да су разлози другостепеног суда о битним чињеницама за оцену основаности захтева тужиоца јасни и без противречности.

Нижестепени судови су у току поступка утврдили да је тужилац био у радном односу код туженог и да је према анексу 2 Уговора о раду од 29.10.2008. године, био распоређен на радно место ... уз ограничења која су била наведена у експертизи Института за медицину рада ... (да је тужилац способан за рад уз ограничења: да не може да ради послове у условима изложености неповољним микроклиматским условима, изложености повишеном нивоу буке, пословима који изискују веће психофизичко оптерећење, пословима који изискују дуготрајан рад у принудном положају тела и послове који захтевају очувану функцију равнотеже).

Дана 25. маја 2012. године тужилац је био распоређен од стране пословође машинске радионице да заједно са другим запосленим у погону ради на прању филтера за агрегат 3 који није био у функцији. Након обављеног посла прешли су на рад на агрегат 4, који је био у функцији, са намером да и на том агрегату изврше прање филтера. Посао чишћења филтера обавља се тако што се скине ручица са филтера (чиме се искључује могућност аутоматског укључења мотора), да би се безбедно радило на чишћењу филтера. Ручица се после скидања ставља у лежиште где се убацује вода и окретањем ручице се врши ручно испирање филтера. Тужилац приликом обављања посла на агрегату 4 није скинуо ручицу са филтера који је био на неприступачном месту па је тражио од другог запосленог да му дода ручицу са агрегата 3, ставио је ту ручицу у осовину и покушао да покрене ручицу, али се том

приликом мотор окренуо (укључио) а ручица тешка 1 килограм га је ударила по руци и повредила га. Тужилац је био обучен за рад у радионици и морало му је бити познато да приликом обављања ових послова треба искључити машину из рада.

Међутим, тужилац није био способан, према наведеној експертизи за рад на радном месту ... па како се радило о радном месту са повећаним ризиком инспектор рада је забранио распоређивање тужиоца на ове послове 24.10.2012. године, а тужени и одговорно лице су оглашени кривим у прекршајном поступку због оваквог распоређивања тужиоца.

Због последица повређивања тужиоцу је опште животна активност умањена 7% трајно. Трпео је физичке болове јаког интензитета (2 часа), средњег интензитета (седам дана) и три недеље слабог интензитета. Страх јаког интензитета трајао је – 1 час, средњег – 10 дана, а слабог – око месец дана.

По основу колективног осигурања тужиоцу је исплаћен износ од 48.000,00 динара а по судском поравнању још 112.000,00 динара, укупно 160.000,00 динара због ове повреде на раду.

Према потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању које другостепени суд одлучујући о жалбама странака није изменио, другостепени суд је извео правилан закључак: о основу одговорности туженог за накнаду ове штете тужиоцу који је претрпео повреду на раду због распоређивања тужиоца на послове са повећаним ризиком – које није био способан да обавља, у смислу члана 164. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/2005, 61/2005, 54/2009), и члана 173. и 174. Закона о облигационим односима – ЗОО; о подељеној одговорности (члан 192. ЗОО), обзиром да је и тужилац својим пропустима – због неискључивања агрегата 4 из рада и непрописног понашања у поступку испирања филтера допринео настанку штете (20%); обиму накнаде штете – будући да му због доприноса настанку штете припада сразмерно смањена накнада; врсти штете коју је претрпео и висину њене накнаде у смислу члана 200. ЗОО (за душевне болове због умањења опште животне активности 140.000,00 динара, претрпљеног страха – 60.000,00 динара и физичких болова – 90.000,00 динара); и у погледу износа досуђених тужиоцу побијаном другостепеном одлуком претходно умањеног за исплату извршену по основу колективног осигурања (160.000,00 динара) а потом сразмерно умањених због доприноса тужиоца настанку ове штете по одредбама члана 192. ЗОО.

Правилно је другостепени суд применио материјално право и када је одбио захтев тужиоца за накнаду штете на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа због неосновано вођеног спора (који није у конексном односу са спором због повређивања тужиоца 25.05.2012. године), обзиром да је тужилац био тужени у том спору по тужби ББ из ... за накнаду материјалне штете у ком спору је захтев тог тужиоца одбијен, а да тужилац у овом спору није доказао ни постојање ове штете нити да се радило о шиканозном понашању према тужиоцу од стране туженог у овој парници због ког су код тужиоца настале трајније последице у његовој психичкој сфери.

Врховни касациони суд је ценио остале наводе ревизије па је нашао да се њима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде.

Правилно је одлучено и о трошковима парничног поступка у смислу члана 163. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић